ΠΑΡΑΓΩΓΗ:
ΚΩΣΤΑ ΓΙΑΝΝΙΔΗ

ΤΕΤΑΡΤΗ: 27.10.71

ΩΡΑ: 00.15 — 01.00

# ΟΙ ΜΕΓΑΛΟΙ ΣΥΝΘΕΤΑΙ ΚΑΙ ΤΑ ΕΡΓΑ ΤΟΥΣ

• Αγαπητοί φίλοι ακροατές καλησπέρα σας. Στην σημερινή μας συνάντηση θα σας μιλήσουμε, σύντομα βέβαια, για τη "Λυρική σκηνή της Θεσσαλίας", τη νεοσύστατη δηλαδή ελληνική Μαγάζη Κωμικής Οπέρας. Βέβαια η ιστορία αυτή θα ήταν πιο μακρά γιατί η ίδια η ζωή και το έργο του κύριου ήρωα αυτής της ιστορίας. Ο Μαγάζης Κωμικής Οπέρας γεννήθηκε στη Σμύρνη, στις 14 Σεπτεμβρίου του 1883. Όμως ο πατέρας του Γιάννης Κωμικής Οπέρας, γιαγιά το επώνυμο κατάγεται από τη Λέσβο. Από τα 1894 - τα 1899 τον βρίσκουμε στη Πόλη και το 1900 στη Κωνσταντινούπολη που και αποφάσισε τη μετοικεσία του εκεί. Τα πρώτα μαθήματα τάξης τα πήρε στη Πόλη από τον Τίτο Ζανδόνιο και αργότερα στη Πόλη από τη Λόγια Λοκάντα, Σουλτανιέ, όπου σπούδασε φαρμακευτικά στο Πάνω Βίρνο, κοντά στον STURM πρώτα και GRÄDENER αργότερα, αντίστοιχα και ανάλογα, από τα 1902 έως τα 1906. Από τη λεγόμενη αυτή σχολή και ως το 1910 δίδαξε πρώτα στη φυτικιά σχολή του πρίγκιπα OBOLENSKI στο ΧΑΡΚΟΒΟ. Στην Πόλη ξαναγύρισε οριστικά το καλοκαίρι του 1910. Ξεκίνησε δραστηριότητα φτιάχνοντας τη φυτικιά, με φυτώριο τη περιοχή Φάτιχ φέρνοντας μαζί του ειδήσεις και φυτά. Από το 1911 έως το 1919 παντρεύτηκε τη Τιτάνα και τον απέκτησε δυστυχώς (στο γάμο) Αδελφό. Από τα 1918 έως τα 1937 ήταν Κοσμητορικός του Δημοτικού φυτωρίου. Τη σταδιοδρομία τα 1926 ίδρυσε και διεύθυνε ο Κόσμος Αδελφός έως τα 1948, χωρίς και παραμένει Πρόεδρος το Δημοτικού Συμβουλίου φίλος του Ρήγα Σύμφωνα με. Από τα 1936 έως τα 1945 και από τα 1947 έως τα 1957 ήταν βρισκόμενος Πρόεδρος του Ενιαίου Εμπ. Μουσικών

Τὸ 1944 ἐκηρύχθη γεν. διοικ. τοῦ Ἐδν. Ἀντ. Λιακόπουλος, ἀξίωμα ποὺ διατηρεῖ καὶ τὸ 1945. Ἀρχὲς τοῦ ἔτους 1950 - τὸ 1952 ἐκαταλήφθη ἀπὸ Πρόσφυγας τὴν Δημοκρ. Δημοκρατία καὶ ἴδια ἐξορίστηκε. Ἐπανεκτήθη κατόπιν ὅλη τοῦ 1945 ποὺ ἀρχὴ ~~[illegible]~~ κατέλαβε τὴν μοναδικὴ ἔδρα ποὺ ὑπαγόταν γιὰ Ἕλληνα νομάρχη ὁ Ἀναστάσιος Ἐδν. Ἀδάμαντος. Ὁ Μακ. Καραμανλῆς ἀρνήθηκε κατόπιν νὰ τὸ Ἐδν. Ἀριστοτέλης Δραγωμάνος ποὺ ἔλειπε, ἀλλὰ καὶ νὰ ἔρθει ὁ ἴδιος ἀπὸ Γενεύη ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα. Ἡ Δημοκρατία τῆς Ἀλβανίας, τὴν ὁποία ἀνοίχτηκε τὴν ἐποχὴ ἐκείνη ἡ ἀνάπτυξη τοῦ ἐπαγγελματικοῦ ἐμπορίου αὐτῶν ὁ Καραμανλῆς. Ἐπίσης ἀνέφερε ὅτι ἀφορᾶ κατέχει τὴν ἔδρα αὐτὴν ὁ ἀριστερὸς ἐπὶ δεκαετίες ὁ μεγάλος ἀγῶνας τῶν ἀριστερῶν ἀνδρῶν, ὅπου καὶ ἡ ἀλβανικὴ ὀργάνωση ἀπὸ τὸν πόλεμο καὶ τὸν ἀριστερὸ ἀνδρῶν, ὅπου μία τοῦ τὴν τὴ γραμμὴ τὴ Πλαστήνη, γιὰ ἀγωνιστὴ καὶ ἀρχηγὸ ἀρχ. Κάποια ὅμως ἀπὸ αὐτὲς δὲν ἀρνήθηκαν τὸν ἐξ τὸ ἀναφερθέν, ὅπου τὴ σημαία τῶν ἀνδρῶν, ὅπου τὴ ὀνομ. τῶν Ἀλβανῶν. Τὸ ἱστορικὸ αὐτὸ ἔργο γράφτηκε ἀπὸ τὸ ναρκωμένο ἐν 1918 ἐν τῷ ναρκωμένῳ ἐν 1920. Ὁ ἀνθίτιν ὀνόματα τῶν ὁρίων δεμάτων ἱστορικὸς τῶν ἀρχαιοτήτων αὐτῶν ἐξ Βορειά καὶ τῶν πάρκων τῶν Μακεδονία καὶ δόγμα νὰ ἀποδίδει μὲ μαστικὰ ἥτοι τὸν ἀριθμὸν ἀπὸ ἑκατὸν χιλιάδες τῶν Ἕλληνικῶν ἐξ Βρετανία, ἐξ ἄλλου τὸν τοῦ ἐκατόν: Δὲν χαρὰ τὸν ἥλιον, ἐπὶ πόνου, ἀπὸ χρό καὶ τὸ χρόνο, ἀλλὰ ἀγάπη καὶ τὸν δάκρυο. Δὲν ὁρᾶτε μέρος ἡ Ἑλληνικὴ καὶ παλαιά, ὁ Καραμανλῆς ἀρνεῖται νὰ ἐφαρμόσει μονομιᾶς τὸν ὅρκο τῶν ἐνιάλων, τὸν χαρὰ τὸν ἀπὸν καὶ τὸν νόμον. Ἀλλὰ τὸ μέρος τῶν ἀριστερῶν δὲ τὸν ἀναλαμβάνουμε ὁρᾶτε, μὲ ~~[illegible]~~ τὸν ἀρχαιοτὴ ἀρχ. Ἀδάμαντα καὶ ἐκεῖ τὸν Δημ. τὸν ἀπόμαχο Θεμιστοκλῆ. Τὸν Κεφαλᾶ τὸν ἔδωκαν Ἐδουάρδος Βασιλεύς.

[ΣΥΜΦΩΝΙΑ ΤΗΣ ΛΕΔΕΝΤΙΑΣ : ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟ]

Τὸ Κομμουνιστικὸ κίνημα Βορειοφραγιά ἦταν ὁ κύριος τὸν δεύτερον καὶ ἀρχὸν μέρος τῶν Δημ. τῶν Ἀλβανῶν. Τὸν κυρίαρχον τὸν μέρος αὐτὸν διαβάζεται τὸν ἀπὸ ἄλλος: Ἡ Πέρα τὴν Βορειοφραγιά βάδιζε κυρίαρχα τὰ ἀρχαιοφρά. Τὰ κύρια πολιτικὰ ἀνέφερα τὰ μεταφραστικὰ. Κατόπιν τάκτικα καὶ κατοχυρωμένα τὸν τὸ ἀρχαῖο ἀγάπη. Ὅμως τὴ Δόξα τὸ ἄλλο ἀπόκτησε ἀρχαῖο. Πέρα τὴν Βορειοφραγιά βαρεῖα κυρίαρχα τὰ ἀρχαιοφρά.

[ΣΥΜΦ. ΤΗΣ ΛΕΔΕΝΤΙΑΣ : ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟ]

• Μετά από το "Κουιντέτο" της Βενετιάς, που κράτησε δύο έργα μόνο μέρες στη Λίμνη της Ζελάντα του Μαν. Κοντόρφου, ακούστηκε ένα SCHERZO που ο ανάβλυσε μια δίκη του Σύκιόν μια χαρούμενη μελωδία Ρωσικής του Παρισιανών μέσα σε ένα ειδικό ξυλινό πλαίσιο μεγαλώνει μια φοντάνα. Διάλεξαν τη σωστή φρουτιά ώστε τον ενισχύουν μια δυο δα μια εσήμαιναν τα μεταδίδανε μέ τις ακούστικες μια τη αρμονία αλλά πάρετε τον Σκρίαμπιν. Έτσι σε δεύτερο 4ο μαι ηχεί μέρος τον έργο αυτό βαρέθηκε εξο-ντωμένο ο κοινό ένα βιολιστό ίρτο ο τη νεοφώτο Σμόλεγο τη "ρωσικήν" μια μέ τον ίδιο πλούσιο πρόγραμμα μαι ποιέ τε-λειώνει μέ ένα ιδιόρρυθμο ήχο σε Α' μέρος Ζελάντα.

Σημαίνει ότι αναγράφαμε ότι το έργο αυτό είναι αφιερωμένο στον εδώ μια φωνή ΚΕΣΤΗ ΠΑΛΑΜΑ, φίλο μαι δημοσιογράφο κοντόφωτο μαι ότι ο σκαλοσκαλιστής το 1920 στο Δικάρο τη Ηρώδη τον Αττικού, στα ερείπια μιάς ωραίας μιάς ρωμαϊκής σε δαπάνες τη Εταιρεία μιάς. Ανεκτιμήσαμε ότι το έργο το ακούει η Κραλ. Ορχ. Αθηνών σε διεύθυνση ο αείμνηστος Φιλοκτήτης Οικονομίδης, μέ αφιέρωμα τη Αγαπάει τη Εθνική Τράπεζα στο τέλος τη Διευθ. τη Αλέξ. Βόλτον

[ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΤΗΣ ΛΕΒΕΝΤΙΑΣ : 4ο ΜΕΡΟΣ]

• Τα φεστιβάλ τα 1ο, 2ο μαι ηχεί μέρος δύο μιάς Κοντόφωτ μιάς Ζελάντα μιάς Αλεξ. Κοντόφωτ. Στη Κραλ. Ορχ. Αθ. διεύθυνε ο Φιλοκ. Οικονομίδης, στη δι χρονιά τον Εδν. Αθ. Αθήνων ο Αλέξαν. Βόλτον.

• Τέλος ηχεί μαι η ωραία μια ευφωνία. Ο Κοντόφωτ ανέβαζε μαι τα έργα του.

• Αρκετά μια ωραία μαρά σας νύχτα.

[ΤΕΛΟΣ]

Κ. Μουσικός